

POBOJ (6) *sb m*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); prawdopodobnie -bój, -boj- (tak w boj).

sg N pobój (2). ◇ G poboju (1). ◇ L poboju (2). ◇ pl N poboje (1). ◇ [A poboje.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Miejsce, gdzie stoczono bitwę, pobojuwisko (2) : A to co zá koń Ták wielki ná poboju íam ieden ítoi? KochOdpr D2; CzahTr B4v.*

2. *Bitwa (3) : yakośch na them poboyv pyerwśhego yvana Kyczeru ísłamego pośla zbytho LibLeg 11/156v; BielKron 345; Niederlag eines Volks. Porážká. Poboy. Caedes. Calag 366b; [Volck Rrrv; Infzych Kniáziow czterdzieści w poboju poymano StryjKron 583; Na którym poboju było się nam dostało koni 560 MemorPretw 348].*

3. *[Masowa śmierć, rzeź [czyj]: Vbośtwo/ ktore íobie rády niedawáło/ Więcey ínadź/ od ciężkiego głodu vmieráło. Tegoś niedoczekáła/ áni Oczy twoie Záłowáły: pátrzący ná ludzkie poboie. KmitaTreny C4.]*

*** *Dubium (1) : Tristega [...] Tristegum id est camerae a tris et tectum Bicameratae vel tricameratae ut fuerunt in archa noe poboy BartBydg 163.*

Synonimy: 2. bitwa, boj, spotkanie, walka; 3. rzeź.

Cf POBOJSKO, POBOISZCZE, [POBOJE], [POBOJOWISKO]

MMk, RS